

GENESIS

37

DOOR C.H. MACKINTOSH

UIT DEEL 1 VAN ZIJN SERIE OVER DE PENTATEUCH
(DE 5 'BOEKEN VAN MOZES'):
AANTEKENINGEN OP GENESIS

*VOOR MEER INFORMATIE VERWIJZEN WE U GRAAG NAAR HET COMPLETE BOEK
(GEBONDEN, KUNSTLEER, 6,00 EURO),
DAT TE BESTELLEN IS BIJ :
© UIT HET WOORD DER WAARHEID
VERKRIJGBAAR IN VELE TALEN*

VOOR HEN DIE MEER WILLEN LEZEN VERWIJZEN WE GRAAG NAAR:

- 'GODS WOORD VOOR ELKE DAG', J. KOECHLIN
- DE WORDING, J.PH. BUDDINGH
- JOZEF, G. ANDRÉ
- JOZEF, J. DE JAGER
- DE BRON LACHAI-ROI, H.L. HEIJKOOP

MET DANK AAN BR. H.C.M. TEN HAAKEN VOOR ZIJN INITIATIEF EN INZET!

DEZE EERSTE DIGITALE VERSIE KAN NOG ENKELE SCANFOUTEN BEVATTEN, WAARVOOR ONZE EXCUSES.
ER WORDT AAN GEWERKT DEZE TEKST NOGMAALS DOOR TE NEMEN.
TOCH DENKEN WE DAT HIJ NU AL NUTTIG KAN ZIJN VOOR BELANGSTELLENDE.

Aantekeningen op het Bijbelboek Genesis

Genesis 37

De geschiedenis van Jozef moeten wij breedvoeriger behandelen, omdat hij wel het meest volmaakte type van de Heer Jezus Christus is .

Of wij Christus beschouwen als de geliefde Zoon van de Vader óf als het voorwerp van de haat en de naijver van Zijn broeders in Zijn vernedering, lijden en dood zowel als in Zijn verhoging en verheerlijking, in alles is Jozef een type van Hem.

In het zevenendertigste hoofdstuk vinden wij Jozefs dromen, waardoor de vijandschap van zijn broers wordt opgewekt. Hij was geliefd door zijn vader en een verheven roeping wachtte hem. Omdat zijn broers niets begrepen van die roeping, noch van zijn voorrechten, haatten zij hem. Zij deelden de liefde van de vader voor Jozef niet en konden het denkbeeld niet verdragen dat hij meer eer zou krijgen dan zij. In dit alles zijn zij het beeld van de Joden in de dagen van Christus” omwandeling op aarde. “Hij kwam tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen” (Jh.1:11).

Hij had “geen gedaante noch heerlijkheid” in hun ogen (Js.53:2). Zij wilden Hem niet erkennen als de Zoon van God, noch als de Koning van Israël. Hun ogen waren niet geopend voor “Zijn heerlijkheid..., een heerlijkheid als van een Eniggeborene van een vader vol van genade en waarheid”. Zij wilden niet in Hem geloven; zij haatten Hem. Jozef bleef desondanks zijn getuigenis afleggen, hoewel zijn broers zijn eerste droom niet geloofden. “Ook droomde Jozef een droom, die hij aan zijn broeders vertelde; daarom haatten zij hem nog te meer ... En hij droomde nog een andere droom, en verhaalde die aan zijn broeders” (vs.5-9).

Dit was een eenvoudig getuigenis van de hem door God gegeven openbaring, maar juist dit getuigenis bracht hem in levensgevaar. Als hij had gezwegen, of zelfs maar iets had achtergehouden of verbloemd van wat hem was geopenbaard, had hij zich waarschijnlijk veel leed bespaard, maar omdat hij de volle waarheid meedeelde, haatten zij hem.

Zo was het met Hem, van Wie Jozef een type is. Hij getuigde van de waarheid; Hij legde de goede belijdenis af; Hij sprak alleen waarheid, want Hij is de waarheid. Dit getuigenis van de waarheid beantwoordde de mens door Hem te bespotten en aan het kruis te nagelen. Het getuigenis van Christus was tevens vol genade.

Hij was niet alleen “de waarheid”, maar Hij was ook het uitgedrukte beeld van de liefde van de Vader. De genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden” (Jh.1:17). Hij verklaarde aan de mens Wie God is. Daarom is de mens niet te verontschuldigen. Hij kwam en openbaarde God aan de mens, en de mens haatte God met een volkomen haat. De heerlijkste openbaring van Gods liefde werd beantwoord door de verschrikkelijkste openbaring van de haat van de mens.

Dit zien wij aan het kruis, dat wordt afgebeeld door de put waarin Jozef door zijn broers

werd geworpen. “En zij zagen hem van verre; en eer hij tot hen naderde, sloegen zij tegen hem een listige raad, om hem te doden. En zij zeiden de een tot de ander: Ziet, daar komt die meesterdromer aan! Nu komt dan, en laat ons hem doodslaan, en hem in een van deze kuilen werpen; en wij zullen zeggen: een boos dier heeft hem opgegeten; zo zullen wij zien, wat van zijn dromen worden zal” (vs.18-20).

Deze woorden herinneren ons aan de gelijkenis in Mt.21: “En tenslotte zond hij zijn zoon tot hen en zei: Zij zullen mijn zoon ontzien. Maar toen de landlieden de zoon zagen, zeiden zij onder eikaan Deze is de erfgenaam; komt, laten wij hem doden en zijn erfenis in bezit nemen. En zij grepen hem en wierpen hem buiten de wijngaard en doodden hem”. God zond Zijn Zoon in de wereld en dacht: “Zij zullen Mijn Zoon ontzien”, maar de mens had geen eerbied voor de Geliefde van de Vader. Zij wierpen Hem uit.

Aarde en hemel stonden met betrekking tot Christus volkomen tegenover elkaar. De mens kruisigde Hem, maar God wekte Hem op uit de dood. De mens hing Hem aan een kruis tussen twee boosdoeners, maar God zette Hem aan Zijn rechterhand in de hemel. De mens vernederde Hem tot in het stof; God verhoogde Hem in de hoogste hemelen en zette Hem in heerlijkheid en majesteit.

“Jozef is een vruchtbare tak, een vruchtbare tak aan een fontein; elk der takken loopt over de muur. De schutters hebben hem wel bitterheid aangedaan, en beschoten, en hem gehaat; Maar zijn boog is in stevigheid gebleven, en de armen van zijn handen zijn gesterkt geworden, door de handen van de Machtige Jakobs; derhalve is hij een herder, een steen Israëls; Van de God van uw vader, Die u zal helpen, en van de Almachtige, Die u zal zegenen, met de zegeningen des hemels van boven, met de zegeningen van de afgrond, die daaronder ligt, met de zegeningen der borsten en der baarmoeder! De zegeningen van uw vader gaan te boven de zegeningen van mijn voorvaderen, tot aan het einde van de eeuwige heuvels; die zullen zijn op het hoofd van Jozef, en op de hoofdschedel van de afgezonderde van zijn broeders” (Gn.49:22-26).

⁽¹⁶⁾ Noot van de vertaler: “Afgezonderde” betekent volgens de Duitse Elberfelder vertaling eigenlijk “Nazireeër”.

Deze verzen stellen ons op treffende wijze “het lijden dat over Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna” voor (1Pt.1:11). De schutters hebben hun doel bereikt, maar God was sterker dan zij. De ware Jozef is beschoten, en Hij is getergd in het huis van Zijn liefhebbers, maar “de armen van zijn handen zijn gesterkt geworden” (49:24) in de kracht van de opstanding. Het geloof kent Hem nu als de grond waarop de hele raad van Gods zegeningen voor de Gemeente, Israël en de hele aarde gebouwd is.

Als wij Jozef zien in de put, in de gevangenis, en later als vorst over heel Egypte, zien wij weer het grote verschil tussen de gedachten van God en die van de mensen. Als we op het kruis zien en daarna op “de troon van de majesteit in de hemelen” (Hb.8:1), ontdekken wij hetzelfde verschil.

De ware toestand van het hart van de mens tegenover God werd duidelijk geopenbaard door de komst van Christus.

“Als Ik niet gekomen was en tot hen gesproken had, hadden zij geen zonde” (Jh.15:22). Er staat niet: “dan zouden zij geen zondaars geweest zijn”, maar: “dan hadden zij geen zonde”. Zo zegt Hij op een andere plaats: “Als gij blind waart, zoudt gij geen zonde hebben” (Jh.9:41). God daalde neer tot de mens in de Persoon van Zijn Zoon, en de mens die wist dat Hij de Erfgenaam was, zei: “Komt, laten wij Hem doden”. Daarom hadden zij geen verontschuldiging.

Waar belijdenis van blindheid is, kan God helpen en licht schenken, maar waar men meent te zien, heeft men Hem niet nodig. Dit is een behartigenswaardige vermaning voor een tijd als de onze, waarin zoveel mensen zichzelf bedriegen. Wie zijn blindheid niet heeft leren inzien en belijden, blijft in de zonde. Iemand die weet dat hij blind is, kan nog ziende gemaakt worden, maar wat is er te hopen voor iemand die meent dat hij ziet, terwijl hij helemaal blind is?

Voor Genesis 1-36 en 38 vv.: bestel het boek!
(zie pag. 1 van dit document)